

מ"י 59108/12/14 - פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נגד יעקב חאין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"י 59108-12-14 פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' חאין
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט ירון גת
מבקשים	פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה
נגד	יעקב חאין
חשודים	

החלטה

לפני בקשה להארכת תקופת ערבויות ותנאים מגבילים לפי סעיף 58 (ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996.

המבקשת עותרת להורות על הארכת התנאים המגבילים והערבויות הקיימות בעניינו של החשוד ב-90 ימים נוספים, החל מיום 26.12.15.

לטענת המבקשת, מדובר בתיק בו נחקר החשוד בחשד לביצוע עבירות של שוחד, קבלת דבר במרמה, מרמה והפרת אמונים בתאגיד ועבירות לפי חוק איסור הלבנת הון.

ביום 31.12.14 החשוד שוחרר בתנאים על ידי בית המשפט, וביום 8.6.15 הוארכו תנאי השחרור ב-180 ימים נוספים. התנאים בהם שוחרר החשוד כללו, בין היתר, איסור יציאה מהארץ והפקדת דרכון, והפקדת ערבות בנקאית בסך של 750,000 ₪.

לטענת המבקשת, הראיות שנאספו עד כה בתיק מגבשות חשד סביר לביצוע העבירות המיוחסות לחשוד, ואף מעבר לכך.

עוד טוענת המבקשת כי מדובר בתיק מורכב הכולל חומרים רבים ועל כן התמשכות החקירה.

המבקשת מבהירה, כי החקירה בעניינו של החשוד למעשה הסתיימה. נשלחה לחשוד הודעה על זכאותו לקיים הליך לשימוע והחשוד ויתר על קיום שימוע. לפיכך, טוענת המבקשת, כי התיק נמצא בשלבים האחרונים לפני קבלת החלטה סופית בדבר הגשת כתב אישום. המבקשת מציינת, כי בתוך תקופת 90 הימים המבוקשים תתקבל החלטה סופית.

החשוד מתנגד לבקשת המבקשת בחלקה ועותר לדחיית הבקשה להארכת תוקף צו איסור היציאה מהארץ, ולהארכת תוקף הערבויות הכספיות שהופקדו.

לטענת החשוד, בעת קביעת תנאי הערובה על בית המשפט לקבוע תנאים אשר יבטיחו את התכלית העיקרית שלשמה מוטלת הערובה, מצד אחד, ואשר יתאימו למצבו הכלכלי של החשוד, מן הצד השני.

לטענת החשוד, התכלית המרכזית שלשמה הוטלו הערובה הכספית ואיסור היציאה מן הארץ בעניינו הינה איון החשש מהימלטות מפני אימת הדין. החשוד סבור כי בנסיבות הקיימות כיום חשש זה אינו קיים עוד, ועל כן אין מקום להיעתר לבקשת המבקשת.

החשוד מבהיר כי הוא עמד בכל תנאי שחרורו, והתייצב לכל החקירות שאליון זומן, כך שהוכיח כי הוא ראוי לאמונו של בית המשפט. כמו כן, לחשוד היו מספר הזדמנויות ותמריצים להימלט מישראל אך הוא לא עשה כן ובכך הוכיח כי אין בכוונתו להימלט מהארץ. עוד מציין החשוד, כי מרכז חייו האישיים והעסקיים בישראל, כי אין לו כל זיקה לחו"ל, כי הוא נעדר עבר פלילי, וכי ישנן נסיבות אובייקטיביות ועגומות אשר "מונעות" ממנו לעזוב את ישראל. זאת ועוד, מציין החשוד, כי הוא נעדר עבר פלילי. על בסיס כל אלו טוען החשוד כי לא קיים עוד חשש להימלטותו מפני אימת הדין.

עוד מוסיף החשוד וטוען, כי יש בידיו טענות טובות מאוד כנגד החשדות המועלים נגדו, וכי לאור טענות אלו ניתן לקבוע כבר כעת כי עצמת הראיות לכאורה בעניינו הינה חלשה, וגם מסיבה זו אין מקום להיעתר לבקשת המבקשת.

לבסוף טוען החשוד, כי גובה הערבויות שנקבעו בעניינו אינו תואם את מעמדו "בהיררכיה העבריינית" במסגרת פרשה זו, ואינו תואם את סכומי הערבויות שנקבעו במקרים דומים מקבילים.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת החומרים שהוצגו לעיוני, אני סבור כי דין הבקשה להתקבל בחלקה.

בחנתי היטב את חומר החקירה שהוצג לעיוני על ידי ב"כ המבקשת, וכן בחנתי היטב את הדו"ח הסודי שהוגש מטעם החשוד, על נספחיו, ובאתי לכלל מסקנה כי קיים חשד סביר מבוסס לביצוע עבירות של קבלת שוחד, קבלת דבר

במרמה, מרמה והפרת אמונים בתאגיד ועבירות לפי חוק איסור הלבנת הון בעניינו של החשוד. אכן, בפי החשוד טענות ממשיות כנגד הראיות שנאספו נגדו וכנגד האשמות העתידיות שצפויות להיות מוגשות נגדו, ואולם, אף כשאני נותן משקל לטענות אלו אני סבור, כי נכון לשלב זה קיים חשד סביר מבוסס, המתקרב לכדי ראיות לכאורה. לפיכך, אני קובע כי קיימת תשתית ראייתית מספקת לבקשה.

התכלית המרכזית שלשמה הוטלו הערובות ושעומדות בבסיס הבקשה דנן הינה החשש להימלטותו של החשוד מאימת הדין.

חשש זה מבוסס על חומרת החשדות כנגד החשוד. על פי החשד בזמן שהיה החשוד בעל תפקיד יחסית בכיר בחברת חשמל הוא לקח שוחד בסך של מעל למיליון ₪ מנציג של חברת סימנס בישראל. ברי, כי אילו יורשע החשוד בעבירות המיוחסות לו, הוא צפוי לעונש מאסר ממשי ועל כן בהחלט קיים חשש הימלטות. בית המשפט העליון הכיר לא אחת בחומרת העונש הצפוי לחשוד כמקימה עילה של חשש הימלטות.

בנוסף, יש לציין, כי לאור השלב המתקדם בו מצוי ההליך, והעובדה כי החשוד יודע שכתב אישום בעניינו יוגש ככל הנראה בזמן הקרוב, חשש ההימלטות מתעצם.

אין בידי לקבל את טענת החשוד, לפיה רק במקרה בו מצביעה המבקשת על נתונים קונקרטיים המקימים חשש נקודתי להימלטות, קיימת עילה של חשש הימלטות. פסיקת בית המשפט העליון קובעת במפורש כי די בעובדה שחשוד צפוי להיות מואשם בעבירות חמורות על מנת להקים חשש הימלטות.

עם זאת, יש לבחון מהי עוצמתו של חשש ההימלטות בנסיבותיו של החשוד דנן ולבחון האם הערבויות שנקבעו הכרחיות לצורך איונו של חשש זה, והאם ניתן לקבוע ערבויות אחרות אשר יקיימו תכלית זו במידה מספקת.

מהנתונים שהוצגו לפני עולה, כי מרכז חייו של החשוד הוא בישראל, וכי קיימות נסיבות משפחתיות אובייקטיביות אשר קושרות את החשוד לישראל ואשר יקשו על החשוד להימלט. כמו כן, החשוד עד כה התייצב לכל ההליכים בעניינו, עמד בכל תנאי השחרור שנקבעו לו, ולא ניסה להימלט מהארץ גם בשלבים הבעייתיים יותר של החקירה, בהן לכאורה היו לו תמריצים של ממש להימלט. בנוסף, יש לציין, כי החשוד נעדר עבר פלילי. כל הנתונים הנ"ל מפחיתים במידה מסוימת את חשש ההימלטות שניתן לייחס לחשוד.

שיקול נוסף שיש לבחון הוא מיקומו של החשוד ב"היררכיה העבריינית" במסגרת הפרשה דנן. בחינת הנתונים שהוצגו לעיוני מעלה כי החשוד ממוקם אי שם באמצעה של "ההיררכיה העבריינית" בפרשה זו. לפיכך, יש לבחון האם הערבויות שנקבעו לחשוד תואמות את מיקומו בהיררכיה זו, ביחס לערבויות שנקבעו ליתר החשודים. בחינת הנתונים מעלה כי הערבויות שנקבעו בעניינו של החשוד גבוהות במעט מהערבויות שתואמות את מיקומו בהיררכיה.

כמו כן יש לבחון את סבירות הערבויות שנקבעו ביחס לערבויות שנקבעות במקרים דומים אחרים. בחינת המקרים הדומים שהוצגו לעיוני על ידי שני הצדדים מלמדת, כי הערבויות שנקבעו בעניינו של החשוד הינן סבירות ביחס לחשדות שמיוחסות לו ולחשש ההימלטות, אם כי הן מצויות ברף העליון.

נתונים נוספים שיש לקחת בחשבון הם העובדה כי החשוד שוחרר בתנאים כבר ביום 31.12.14, וכי מאז ועד היום טרם התקבלה החלטה בעניין הגשת כתב אישום, וכן העובדה כי העבירות המיוחסות לחשוד בוצעו לכאורה לפני למעלה מעשור. נתונים אלו מצדיקים הקלה בערבויות שנקבעו לחשוד.

מנגד, יש לציין, כי החשוד לא הצביע על קושי כלכלי קונקרטי אשר בגינו הוא זקוק לכספים שהופקדו בערבות בנקאית, וכן המבקשת הציגה מסמכים מהם עולה, כי מצבו הכלכלי של החשוד טוב, וכי יש לו מקורות מחיה ונכסים לא מעטים. נתונים אלו מצמצמים את המשקל שיש ליתן לטענותיו של החשוד ביחס לפגיעה בזכויותיו, ובמקביל מגבירים את חשש ההימלטות באם תינתן הפחתה גדולה מדי בערבויות.

בנוסף, החשוד לא הצביע על צורך קונקרטי ליציאה מן הארץ למטרות עסקיות או אישיות. בנתון זה יש כדי לצמצם את המשקל שיש ליתן לטענות החשוד ביחס לפגיעה בחופש התנועה שלו.

לאחר שערכתי איזון בין כלל השיקולים והטעמים שפורטו לעיל, אני סבור, כי יש להיעתר לבקשת המבקשת בחלקה, באופן בו תוקף הערבויות והתנאים המגבילים יוארך ב-90 ימים נוספים כמבוקש, ואולם, סכום הערבות הבנקאית הנדרשת כתנאי לשחרור יופחת לסך של 600,000 ₪, וסך של 150,000 ₪ מהערבות הבנקאית שהופקדה ישוחרר חזרה למפקיד.

אני סבור שבהחלטה זו יש כדי לאזן בין החשש להימלטות הנשקף מהחשוד בשלב זה, לבין הפגיעה בזכויותיו של החשוד והימשכות ההליכים.

לפיכך, אני מורה על הארכת תקופת הערבויות והתנאים המגבילים שנקבעו בעניינו של החשוד ב-90 ימים נוספים, החל מיום 26.12.15, למעט הקביעה כי סך של 150,000 ₪ מתוך הערבות הבנקאית שהופקדה יושבו למפקיד.

אני מורה על עיכוב ביצוע החלטתי זו למשך 7 ימים על מנת לאפשר הגשת ערר.

המזכירות תשלח העתק החלטה זו לב"כ הצדדים בדואר.

ב"כ הצדדים מתבקשים לסור ללשכתי על מנת לקבל חזרה את המסמכים שהעבירו לעיוני.

ניתנה היום, ג' שבט תשע"ו, 13 ינואר 2016, בהעדר הצדדים.